

Фізіотерапевтичне відділення

Є самостійним підрозділом інституту, що розташовується в цокольному поверсі будівлі яка в роки другої світової війни була евакогоспіталем

Канюка Євген Валерійович – лікар фізіотерапевт

Дроздова Надія Михайлівна
– медична сестра

Фізіотерапія – це сфера медицини, що вивчає лікувальні властивості природних та штучних фізичних факторів, розробляє засоби їх застосування переважно під час відновного лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань.

Фізіотерапія - у перекладі з грецької означає лікування природними силами, широко застосовується у комплексі засобів фізичної реабілітації під час лікування різноманітних захворювань та з профілактичною метою.

Жук Тетяна Миколаївна –
в. о. старшої медичної сестри

Розрізняють природні фізичні лікувальні фактори – сонце, повітря, клімат, вода (прісна, морська, мінеральна), лікувальні грязі (пелоїди) та преформовані (штучні), які одержують за допомогою спеціальних апаратів шляхом трансформування переважно електричної енергії у різні види і форми.

Сучасні фізіотерапевтичні апарати та методики лікування дозволяють в комплексі із медикаментозним лікуванням та лікувальною фізичною культурою отримувати гарні результати у відновному лікуванні.

Механошина Валентина Михайлівна
– молодша медична сестра

Швець Любов Борисівна – медична сестра

Фізіотерапія може бути протипоказана тимчасово чи постійно.

До загальних протипоказань застосування фізіотерапії відносяться: злоякісні новоутворення, загальний важкий стан хворого, кровотеча чи підозра на неї, активна форма туберкульозу, системні захворювання крові, гострі та інфекційні захворювання, органічні захворювання нервової системи. Окрім названих, є специфічні протипоказання до використання окремих лікувальних методів, а також індивідуальна несприятливість фізичного чинника.

В практичній діяльності фізіотерапевтичного відділення інституту, на тлі застосування медикаментозного лікування та фізичної реабілітації пацієнтам, застосовуються наступні фізіотерапевтичні методи лікування.

I. Лікування електричним током

I. Медикаментозний електрофорез – метод сумісної дії постійного електричного току (який є активним лікувальним фактором) та медикаментом, що вводиться в організм під дією току.

Показання: захворювання периферійної нервової системи (неврит, плексит, радикуліт); дегенеративно-дистрофічні захворювання опорно-рухового апарату тощо.

Протипоказання: дерматози, гнійні захворювання шкіри, схильність до кровотеч, злоякісні новоутворення, системні захворювання крові, епілепсія, індивідуальна непереносимість електричного току.

2. Діадинамотерапія – застосовуються імпульсні токи полу-синусоїдальної форми з частотою імпульсів 50 і 100 Гц. При впливі на шкіряні покриви та слизові оболонки проявляється знеболююча дія, покращується кровообіг та трофіка тканин. Підвищує скоротливу дію скелетних м'язів та перистальтичну активність гладкої мускулатури внутрішніх органів (шлунково-кишкового тракту, сечостатевої системи).

Показання: захворювання периферійної нервової системи (невралгія, неврит, нейроміозит тощо); травматичні пошкодження та дегенеративно-дистрофічні захворювання опорно-рухового апарату, захворювання внутрішніх органів, статевих органів тощо.

Противоказання: гнійні захворювання шкіри та підшкірної клітковини, кровотечі, тромбофлебіт, злоякісні новоутворення, системні захворювання крові, епілепсія, імплантований кардіостимулятор.

3. Електростимуляція – є лікувальним методом застосування імпульсних токів різної форми і частоти для відновлення функції пошкодженого нервово-м'язового апарату. Під впливом електростимуляції зберігається скорочувальна функція знервованого м'яза, де збільшується кровообіг та енергетичний потенціал, збільшується активність ферментних систем, стимулюються окисні процеси та перетворення глікогену в м'язах. При збереженій іннервації попереджає розвиток атрофії, збільшує силу м'язів. При центральному паралічі створює центр обіжну аферентацію, покращує трофіку паралізованих м'язів, попереджує розвиток контрактур.

Показання: в'ялі парези та паралічі, пов'язані із травмою нерва, токсичним ураженням, дегенеративно-дистрофічними захворюваннями нервової системи та хребта; центральні парези та паралічі, пов'язані із порушенням мозкового кровообігу; гіпотрофія м'язів при гіподинамії, іммобілізаційних пов'язках; післяопераційні парези кишківника; атонія сфінктерів сечового міхура та прямої кишки тощо.

Протипоказання: контрактура м'язів, переломи кісток до іммобілізації та вивіхи суглобів до вправлення, кровотечі, гостре запалення, гнійні захворювання, тромбофлебіт, епілепсія та вільно розташовані металеві тіла у життєво важливих органах.

4. Дарсонвалізація – метод електролікування, при якому використовують імпульсний перемінний ток високої частоти (110 кГц), високої напруги (20 кВ) та малої сили (0,02 мА). Під впливом дарсонвалізації виникає знеболююче, протизапальне, проти набрякове та спазмолітичну дію, стимулюються процеси регенерації в пошкоджених тканинах, шкіряних покривах та слизових оболонках. Під дією дарсонвалізації підвищується тургор та еластичність шкіряних покривів, попереджує передчасне старіння шкіри обличчя та розвиток зморшок, стимулює проліферативну активність зародкових клітин волосяної луковиці та ріст волосся, попереджує передчасне випадіння волосся.

Показання: функціональні розлади нервової системи; нейроциркуляторна дистонія по кардіальному типу; неврит, невралгія, хвороба Рейно; трофічні язви та рани, що погано загоюються; себорея, дерматит, алопеція; варикозне розширення вен нижніх кінцівок тощо.

Протипоказання: злоякісні новоутворення, лейкози.

II. Магнітотерапія

Це метод лікувального впливу на організм хворого змінним або пульсуючим низькочастотним або постійним магнітним полем.

Показання для застосування змінного та пульсуючого магнітних полів: помірно загоюючи гнійні рани, опіки та трофічні виразки; флебіт та тромбофлебіт; наслідки закритих травм головного мозку, енцефалопатії, ішемічний інсульт; пошкодження периферійних нервів, діабетичний поліневрит та вазопатії; хронічні та гострі запальні захворювання бронхолегеневої системи, бронхіальна астма; хронічні та гострі захворювання ЛОР-органів, сечостатевої системи та органів травлення; запальні, дегенеративно-дистрофічні, посттравматичні захворювання та травматичні пошкодження опорно-рухового апарату.

Протипоказання: гіпотонія, гострий період інфаркту міокарда або порушення мозкового кровообігу, ішемічна хвороба з порушенням серцевого ритму, кровотеча, вагітність.

Призначення магнітотерапії неприпустиме при наявності імплантованого кардіостимулятора, злякисних новоутвореннях, лихоманкові стани.

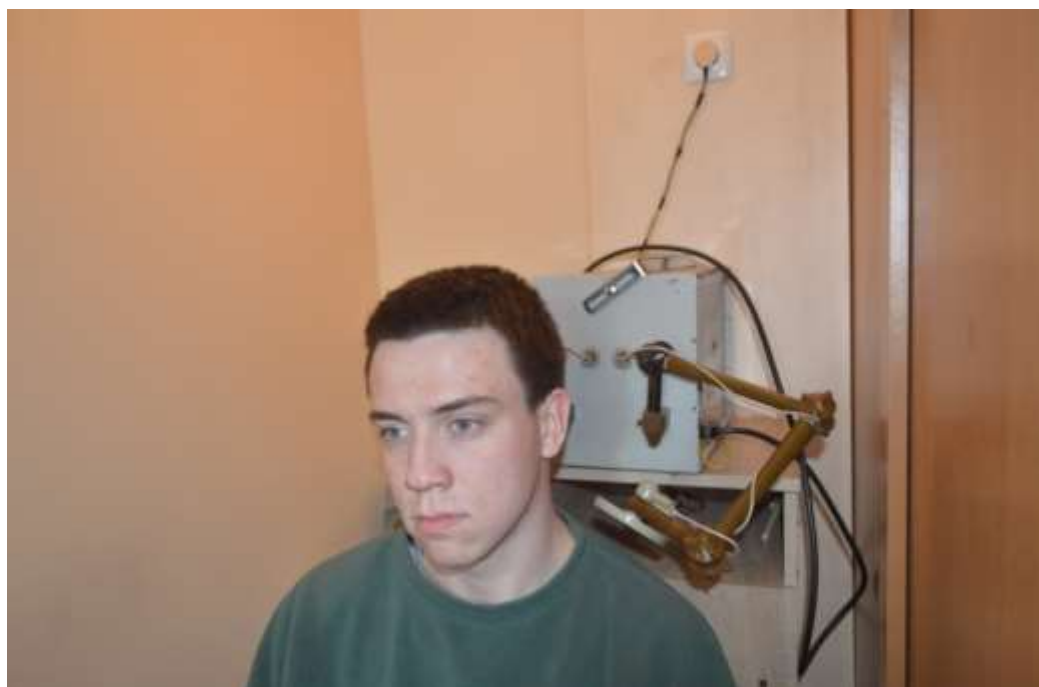

III. Лікування електромагнітними полями ультрависокої частоти

Ультрависокочастотна терапія (УВЧ-терапія) забезпечує знеболюючу, протизапальну, десенсибілізуючу, трофічну, гіпотензивну та стимулюючу дію процесів регенерації у пошкоджених тканинах, в тому числі і в кістковій тканині.

Показання: підгострі та хронічні запальні, посттравматичні, дегенеративно-дистрофічні захворювання шкіри, підшкірної клітковини, ЛОР-органів, периферійної, бронхолегеневої, сечостатевої та опорно-рухової системи.

Протипоказання: злоякісні новоутворення; хвороби крові та кровотечі; вузловий зуб; мастопатія, міома матки, вагітність; гнійні захворювання; імплантований електрокардіостимулятор, металеві інородці тіла у головному мозку, оці та біля магістральних кровоносних судин.

IV. Лікування механічними коливаннями

В нашому інституті для лікування пацієнтів використовується один із медові лікування механічними коливаннями – ультразвукова терапія.

Ультразвук – це упругі механічні коливання частотою вище 16 кГц, що проникають в тканини від 1-1,5 см до 10-15 см.

Ультразвук в терапевтичних дозах помірно розширює кровоносні судини, посилює кровообіг, здійснює протизапальну, розсмоктувальну, антиспастичну та знеболюючу дію, змінює реактивність організму.

Показання: запальні, дегенеративно-дистрофічні захворювання, травматичні ушкодження опорно-рухової, нервової, серцево-судинної, дихальної, сечостатевої систем тощо. Протипоказання: гострі гнійні процеси (до хірургічного втручання), вагітність, новоутворення, захворювання ендокринної системи, системні захворювання крові, кровотечі, тромбофлебіт, недостатність кровообігу вище II стадії, виражений атеросклероз.

V. Фототерапія – це застосування з лікувальною та профілактичною метою лазерного, некогерентного видимого, інфрачервоного та ультрафіолетового опромінення.

Лазерна терапія – це застосування з лікувальною метою лазерного опромінення низької інтенсивності ультрафіолетового видимого та інфрачервоного опромінення

:

Клінічне лазерне опромінення здійснює виражену стимулюючу, десенсибілізуючу, протизапальну, протинабрякову та знеболюючу дію.

Показання до застосування: захворювання серцево-судинної системи (ішемічна та гіпертонічна хвороба серця, оклюзійні захворювання артерій атеросклеротичного генезу, тромбофлебіт); хронічний бронхіт та бронхіальна астма; захворювання шлунково-кишкового тракту (хронічний холецистит, хронічний панкреатит, виразкова хвороба шлунку та дванадцятипалої кишки); захворювання нервової системи (невралгії, неврити, травматичні ушкодження периферійних нервів тощо); захворювання опорно-рухового апарату (остеоартроз, ревматоїдний артрит, остеохондроз хребта, травматичні ушкодження); захворювання сечостатевої системи, шкіри та слизових оболонок тощо.

Противоказання: злоякісні новоутворення, захворювання крові, тиреотоксикоз, інфекційні захворювання, кахексія, кровотечі, гостра та підгостра стадії інфаркту міокарда та порушення мозкового кровообігу, недостатність кровообігу II Б-III стадії, кризовий перебіг гіпертонічної хвороби, дисемінований туберкульоз, функціональна недостатність нирок, цироз печінки.

VI. Надвисокочастотна електротерапія

НВЧ-терапія або мікрохвильова терапія - це метод лікування електромагнітним полем надвисокої частоти.

Застосовують сантиметрові мікрохвилі (СМХ) та дециметрові мікрохвилі (ДМХ). Перші проникають у тканини на глибину 5-6 см, другі - на 7-9 см. Випромінювання забезпечують локальну дію мікрохвиль на окреслену ділянку тіла, що є суттєвою перевагою над іншими методами високочастотного лікування. Мікрохвилі викликають тепловий і осциляторний ефект, інтенсивність якого більша у тканини різних фізичних чинників: тканинах і середовищах багатих водою. Підвищення температури в опромінюваній ділянці тіла розширює судини, покращує мікроциркуляцію, активізує окислювально-відновні процеси, обмін речовин, стимулює регенерацію. НВЧ-терапія має безпечну, протизапальну, бактеріостатичну дію, позитивно впливає на синтез гормонів кори наднирників, основні процеси центральної нервової системи.

Показання до НВЧ-терапії : дегенеративно-дистрофічні захворювання суглобів кінцівок і хребта, розриви м'язів, розтягнення зв'язок, пошкодження менісків, бурсит, загострення хронічних синуситів, контрактури; захворювання периферичних нервів; гіпертонічна хвороба I-II стадії; облітеруючі захворювання судин, хвороби кишок, печінки, нирок, простати; гострі гнійні запалення, остеомієліт, післяопераційні інфільтрати.

Протипоказання: недостатність кровообігу II-III ступеня, активний туберкульоз, тиреотоксикоз, гарячковий стан, набряки тканин, наявність металевих предметів (осколки, кулі) у місці дії, вагітність.

VII. Ультрафіолетове опромінення

Ультрафіолетові промені коротко-, середньо- і довгохвильові викликають не теплову, а хіміко-фізичну реакцію у тканинах. Вони проникають у поверхневі шари шкіри і ця властивість збільшується від короткохвильових до довгохвильових променів відповідно від 0,1 до 1 мм. Штучним джерелом ультрафіолетових променів є люмінесцентні апарати: селективні, які випромінюють один вид хвиль (еритемні і бактерицидні лампи) і інтегральні, що породжують весь спектр хвиль (ртутно-кварцові лампи). *Довгохвильове випромінювання* активізує обмін речовин, пігментоутворення, перетворює провітамін, що міститься у шкірі у вітамін Д, покращує засвоєння кістковою тканиною фосфору та кальцію. *Хвилі меншої довжини* мають виражену бактерицидну дію і руйнують не тільки бактерії, але й деякі токсини: дифтерійний, правцевий, дизентерійний. Ультрафіолетові промені підсилюють крово- і лімфообіг, трофіку тканин, сприяють регенерації епітелію і утворенню сполучної тканини, змінюють проникливість капілярів і клітинних мембран, утворюють біологічно активні речовини, впливають на нервову і ендокринну системи.

Показання до загального ультрафіолетового опромінення в суберітемних дозах: профілактика сонячної недостатності та зумовленої нею гіпо- або авітаміноз Д у дітей, вагітних і дорослих; підвищення загальної опірності організму до різних інфекцій, лікування рахіту; захворювання легень, шлунково-кишкового тракту, обміну речовин, опорно-рухового апарату; загальне оздоровлення і загартування.

Протипоказання: активна форма туберкульозу легень, нирок, гіпертиреоз, дерматит, натуральна віспа, недостатність кровообігу II-III ступеня, гіпертонічна хвороба III стадії, захворювання нервової системи з виснаженням.

VIII. Біорезонансна стимуляція – метод лікувальної дії механічними коливаннями звукової частоти, що здійснюється при безпосередньому контакті апарата з тканинами.

При вібрації коливання здійснюють механічний вплив на шкіряні покриви, підшкірну клітковину, а також на глибоко розташовані органи та тканини на основі дермосоматовісцеральних рефлексів.

Вібрація здійснює виражену збуджуючу дію на різні групи механорецепторів шкіри, вільні нервові закінчення, механорецептори судин, вегетативні нервові провідники, інтеро – і пропріорецептори.

Низькочастотні вібрації 20-50 Гц підвищують тонус скелетної та гладкої мускулатури, підсилюють локальний кровотоку, активізується трофіка тканин.

Вібрації з частотою 100-200 Гц та вище здійснюють аналгетичний, трофічний, вазо активний і тонізуючий ефекти.

Показання: захворювання та наслідки травматичних ушкоджень суглобів та хребта; захворювання та ушкодження периферійних нервів; захворювання сечостатевої системи.

Противоказання: тромбофлебіт, переломи кісток, гнійні захворювання шкіри та підшкірної клітковини, тофічні виразки, рани.